

10 LET POD MASKOU

NEJFAKE

Nejfake – 10 let pod maskou

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatrosmedia.cz

Nejfake

Nejfake – 10 let pod maskou – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2018

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

NEJFAKE

---

10 LET POD MASKOU

projekt10.cz

CPress
Brno
2018

10 let pod maskou

Nejfake

Odpovědný redaktor: Roman Bureš

Technický redaktor: Jiří Matoušek

Obrázek na straně 3: © Rudenko Roman / Shutterstock

Objednávky knih:

www.albatrosmedia.cz

eshop@albatrosmedia.cz

bezplatná linka 800 555 513

ISBN tištěné verze 978-80-264-2227-3

ISBN e-knihy 978-80-264-2329-4

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

Vydalo nakladatelství Computer Press v Brně roku 2018 ve společnosti Albatros Media a. s. se sídlem Na Pankráci 30, Praha 4. Číslo publikace 34735.

© Albatros Media a. s., 2018. Všechna práva vyhrazena. Žádná část této publikace nesmí být kopírována a rozmnožována za účelem rozšiřování v jakékoli formě či jakýmkoli způsobem bez písemného souhlasu vydavatele.

1. vydání

 ALBATROS MEDIA

**Jsem moc rád, že jsi novým majitelem této knihy právě ty,
potřebuji ale vědět, jak ti mám vlastně říkat:**

AHOJ,
moje jméno je

Dále bych potřeboval vědět další informace:

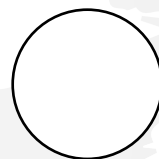
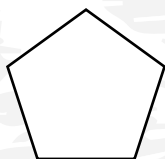
Datum, kdy byla tato kniha koupena .....

Datum, kdy byla tato kniha dočtena .....

Proč sis tuto knihu koupil/a .....

Až knihu přečteš, napiš sem jedním slovem tvůj názor na ni .....

Je na čase si vymyslet symbol, takže si vyber tvar a nakresli svůj znak:

A zde je prostor pro podpisy všech tvých přátel, a ať se zde opravdu podepíše jen lidé, které za přátele považuješ, přeci jen toto není Facebook:

PROLOG

Proč píšu tuhle knihu?

Proč vlastně vůbec píšu tuhle knihu? No protože je to můj sen asi už od 15 let. Já vím, mám divné sny. Pamatuji si, že když jsem se o to stejné pokoušel poprvé, tak mě vydavatel vyhodil, protože kdo by stál o náctiletého kluka, co napsal knihu. To je možná jeden z důvodů, proč jsem lidem dával vždy šance ukázat, co umí, a nehleděl jsem jen na věk a první dojem. Soudit lidi podle věku je hloupost, většina mladých lidí je neskutečně schopná, a to jediné, co je brzdí je to, že jim ostatní nevěří.

Tahle kniha bude asi trochu jiná, než čekáte. Bude o obyčejném klukovi, kterého většina z vás zná pod jménem Nejfake, a zároveň ta kniha bude i trochu o vás. Možná si už ani nepamatujete, kdy to všechno vlastně začalo, protože je to tak dávno a lidé tak snadno a rychle zapomenou. Nevadí, tahle kniha vám to připomene, a hlavně to není jen obyčejná kniha, je to zároveň vaše cesta, jak se lépe poznat a odvyprávět svůj vlastní příběh o sobě a pochopit ho. Tak na nic nečekejte, stáhněte si aplikaci Projekt_10 a vaše cesta může začít. Je až neuvěřitelné, kam se tahle nevinná myšlenka o zakrytém obličejí, stará dlouhých 10 let, dostala a co všechno způsobila. Antický filozof a matematik Pythagoras považoval číslo 10 za vrchol dokonalosti, jelikož je součtem čísel 1, 2, 3 a 4. Každopádně vím, že ať napíšu cokoli, nebudete mi tak úplně věřit, protože za ty roky to prostě nejde, ale věřte, že tohle je moje nejvíc upřímná zpověď o tom, proč jsem se stal Nejfejkiem a jaké to bylo skrývat se 10 let pod maskou.

Každý správný příběh má hrdinu a padoucha, tento ale nemá ani jednoho, protože to nepotřebuje. Schválně se zkuste zamyslet nad tím kdo je pro vás hrdinou? Kdo vás ovlivnil natolik, že ho tak můžete skutečně nazývat? Já třeba v dětství hrdiny neměl, i když jsem si na ně moc rád hrál. Neměl jsem nikoho, v kom bych se vzhlížel a chtěl být jako on. Ale po těch 10 letech v kůži Nejfejka si uvědomuji jednu věc, že pro hodně lidí jsem byl alespoň na chvíli jejich hrdinou. Sice jsem jen točil videa, ale i tak jsem si u nich často toto označení vysloužil.

Obecně, aby se člověk mohl něčím vůbec stát, potřebuje 3 důležité základní věci – odhodlání, vášeň a štěstí. Teprve až při psaní této knihy jsem si uvědomil, kolik špatných věcí se muselo stát, kolik velkých chyb jsem musel udělat a kolik litrů slz a potu jsem musel vyronit, aby tohle všechno mohlo vzniknout. Když si plně uvědomím, že točím videa už 10 let, je to pořádný kus života a většina lidí by řekla, že to byla naprostá ztráta času.

Tato kniha se vám pokusí ukázat, že to žádná ztráta času nebyla a že mi ty roky pod maskou pomohly stát se lepším člověkem i bez masky. Díky tomu jsem mohl svoji myšlenku a názor šířit dál mezi lidi, kteří možná jednou zapomenou, že nějaký Nejfake kdy vůbec existoval, ale někde tam uvnitř bude nadále žít můj citát, že jméno ani tvář nejsou důležité, že důležitá je myšlenka a názor...

VÁŠ PŘÍBĚH

Byl jednou jeden kluk, který nikdy nebyl s ničím úplně spokojen.

Ve všem viděl jen chyby a to, že by to šlo udělat i lépe.

Možná si říkáte, jak úžasná je tato vlastnost, ale do praktického života se moc nehodila.

Když už se snažil najít si partnerku, žádná se mu nezdála podle jeho představ.

Říkal si, že někde je určitě ještě o kus lepší žena, co se bude více blížit jeho ideálům.

Do toho začal hledat práci, která by ho bavila, naplňovala, oceňovala a kde by vydělával dostatek peněz, ovšem to se mu dařilo jen ztěžka.

A takhle to bylo se vším – s bydlením, s oblečením, s dovolenou i s jídlem.

Neuměl si vybrat a pořád myslel na to, že by to mohlo být lepší.

Roky plynuly a z mladého kluka se stal pán v letech, který neměl žádnou ženu, žádné děti, žádnou práci a pořád jen čekal, že to nejlepší teprve přijde. Ale ono nepřišlo.

Vše chtěl mít tak dokonalé, až zapomněl žít s obyčejným, co v životě měl.

Vše odmítal a čekal na lepší příležitosti, které nakonec nepřišly.

Svůj život tedy promarnil detaily místo toho, aby se soustředil na celky a užíval si ho...

Zde máte určenou linku času. Napište tam vaše 3 nejdůležitější okamžiky minulosti, současnosti a budoucnosti:

minulost	1. ....
	2. ....
	3. ....
současnost	1. ....
	2. ....
	3. ....
budoucnost	1. ....
	2. ....
	3. ....

---

1. KAPITOLA

Moje (ne)tradiční dětství

Náš příběh začíná ve čtvrté třídě základní školy někdy v devadesátých letech. Nejfake jako postava je docela nová záležitost, ale hodně dlouho předtím jsem si vytvořil jinou postavu, kterou jsem občas používal, ale jen do doby, než vznikl Nejfake. Moje první postava se jmenovala Zlatan. Jednalo se o zpěváka, co neuměl zpívat, ale byl u všeho důležitého, co se týče hudební historie. Bylo to ve stylu, že Zlatan napsal song nebo text, který pak například vyhodil z okna, a náhodou kolem jeli Kabáti z koncertu a text našli. No a jak to tak bývá, můj text použili a stal se z toho velký hit a nikdo se nikdy nedozvěděl, že ho vytvořil právě Zlatan.

Asi si říkáte, že tohle mi nikdo nemohl věřit, a taky že nevěřil, ale díky této postavě jsem mohl být více sám sebou. Moje fantazie byla opravdu nekonečná, i když mi bylo jen 10 let. Ale v těchto věcech jsem byl daleko před ostatními spolužáky, kteří jen hráli hry na počítači. Ten jsem v té době ani neměl. Víte, já měl obrovský problém s komunikací s lidmi. S nikým jsem si moc nerozuměl, a teprve díky těmto postavám jsem se po čase dokázal trochu otevřít a chovat se tak, jaký jsem skutečně byl. Takže bych asi úplně neřekl, že Zlatan nebo Nejfake jsou čistě jen postavy mé fantazie a já je jako „herec“ hraji. Spíše jde o moje skryté já, které jsem se bál ukázat a odhalit ostatním, protože lidé nemají rádi věci, které jsou odlišné – a já odlišný byl.

A právě díky Zlatanovi jsem se zamiloval do psaní textů a básniček, protože ta postava měla stejné schopnosti jako já – psaní a tvoření. Už jsem se o tom zmiňoval ve svém Vzpomínkovém tagu, kde jsem i pouštěl ukázkou kaset, ve kterých mluvím, zpívám a snažím se být vtipný. To byl jen první krok k tomu všemu, protože chvíli potom jsem začal psát texty, lépe řečeno jsem přetextovával zahraniční písničky do češtiny bez znalosti toho daného jazyka. Celá tahle věc odstartovala jinou záležitost, a to vašeň k tomu něco vytvářet. Každý den jsem napsal nějaký nový text k písničce a snil o tom, že ho někdy někdo uslyší a třeba i pochválí.

Bohužel tu byla moje stydlivost v mluvení, která hodně věcí neumožňovala. Pokud máte ve třídě nějakého kluka, co je na první pohled jiný, tak takový jsem byl přesně já. Neměl jsem záliby jako ostatní, neměl jsem ani sny a plány jako mí spolužáci, byl jsem tak moc jiný a já si to uvnitř sebe uvědomoval stále více. Díky tomu jsem byl rád úplně sám, byl jsem uzavřený a snil o tom, že jednou budu přesně jako moje postavy. A jelikož jsem pocházel z chudé rodiny, měl jsem to možná ještě o trochu těžší. Kromě své fantazie, která byla zdarma, jsem neměl skoro nic.

Naštěstí to ještě nebyla ta doba, kdy se člověk posuzoval podle oblečení a značky mobilu, ale i tak bylo poznat, že moje rodina moc peněz neměla. Přesto mi to tak nějak nikdy nevadilo a možná právě díky tomu jsem se naučil vážit si peněz. Naše rodina tedy nejezdila na dovolené k moři, u toho jsem byl poprvé až v roce 2015. Neuměl jsem lyžovat, bruslit a ani plavat. Dneska to ale nijak neřeším, nepotřebuji to k životu, popravdě jsem rád, že to neumím za cenu, že jsem měl jinak skvělé rodiče a hezké dětství. Někdy právě díky nedostatku peněz pochopíte věci, které člověk, co měl od narození vše, nikdy nepochopí.

Když dneska vidím, jak někdo brečí, že nemá tohle a tamto, vzpomenu si na sebe, co vše mi chybělo a jaký člověk ze mě nakonec vyrostl. Když už jsem každý den psal texty k písničkám, začal jsem psát i básničky, většinou holkám. Bohužel ani v devadesátých letech to nemělo moc úspěchu. Takže se ptám, fungovalo to někdy vůbec na ty holky, nebo je to jen pověra?

Přesto mě to bavilo a můj volný čas byl jen o psaní čehokoliv a moje fantazie si tak neodpočinula. Oproti ostatním spolužákům, kteří hráli třeba na počítači nebo chodili s jinými kamarády ven, já seděl sám ve svém pokoji s malým podkrovním oknem a psal a psal a psal. A ano, dokonce jsem neměl ani počítač, ten jsem dostal až ve 14 letech a internet až skoro jako 16letý. Jak vidíte, peníze jsou občas dost velký problém, aby vás lidé měli rádi anebo abyste zapadli do kolektivu. Přesto bych ale nikdy neřekl, že by mě někdo kvůli nedostatku věcí šikanoval. Bohužel jsem několikrát byl svědkem šikany, ovšem s mojí stydlivou povahou jsem nikdy nic neudělal.

Mlčel jsem, i když jsem měl něco říct a zasáhnout. To je i trochu ten důvod, proč se dneska zastávám slabších a snažím se je skrz moje videa motivovat a vést kupředu. Nechci, aby se cítili jako já. Nechci, aby tiše mlčeli. Nechci, aby se stali součástí stáda a bečeli, jak se jim řekne. Nechci, aby museli trpět kvůli lidem, kteří svým chováním ani lidi nepřipomínají. Prostě a jednoduše nechci, aby na to lidé byli sami. Kdyby to jen šlo, chtěl bych pomoci všem, co mají takové problémy, ale to bohužel nejde...

**II. Zavřete oči a podle své fantazie nakreslete něco,
na co právě teď nejvíce myslíte:**

---

2. KAPITOLA

Zrození Nejfejka

Tak a teď skočíme o několik dlouhých let dopředu, a to přesněji do roku 2007. Právě tehdy jsem si uvědomil, že mám rád jednu holku. Tuhle story už asi znáte z videa Zařikávač lží. Ona nepřišla na skálu, a tak si nevybrala žádnou růži, kterou by dala najevo, zda mě má ráda, nebo ne. O několik dní později mi napsala, že nad tím vším přemýšlela a chtěla být ke mně upřímná. Rok zpátky jsem se jí taky líbil a snažila se mi to všemožně dát najevo, ale já byl slepej puberták a ani tak očividné náznaky lásky jsem tenkrát neviděl. Tohle byl pro mě ten impuls se změnit. Začít znovu a od začátku. Začít vidět věci, které jsem si do té doby neuvědomoval, protože jsem myslel jen na sebe.

V té době toho na mě bylo moc, a tak jsem s kamarády odjel na nějakou dobu do Anglie a tam se jen flákal, abych nemusel myslet na věci, které trápily moje srdce v Česku. Po návratu domů už to tolik nebolelo, protože jsem k tomu všemu začal s kamarády chodit pít a vždy mi bylo na pár hodin dobře. I v roce 2007 jsem pořád psal texty i básničky. V jistém směru mi psaní pomáhalo překonávat překážky. Stejně tak i alkohol, sice jen na chvíli, ale zabralo to. Tohle období pití a zapomínání trvalo asi 2 měsíce. Často jsem pak na tu skálu chodil a přemýšlel, co dál. Jakým směrem se vydat a hlavně jak zapomenout, co se stalo?

Někdy mě napadaly myšlenky ze skály skočit, ale do Romea jsem měl dost daleko a umírat kvůli nešťastné lásce se mi nechtělo. Toho dne jsem zase seděl na skále a přemýšlel o svém životě. A pak to přišlo! Byla to snad myšlenka okamžiku. Nic, nad čím bych uvažoval moc dlouho. Musím se změnit! Musím! Musím si věřit, musím dělat, co mě baví, a hlavně musím být šťastný a mít radost ze života!

A opravdu, toho dne se něco změnilo, jako bych přepnul mód přemýšlení a ze skály domů se vrátil už někdo jiný. Hodně věcí v mém životě byla jen náhoda, a to, jak jsem se dostal k natáčení videí, byla jedna z největších náhod, co jsem kdy zažil. Už nějakou dobu jsem sledoval Noisebrothers, Českou Bombu nebo Kazmu na Stream.cz. Tahle trojka mě inspirovala začít taky něco vytvářet, ale nebylo čím.

Měl jsem jen starou Nokii, která natáčela jen 360 p s příšerným zvukem. Ale i tak jsem začal točit videa ze školy, kde jsem s kamarády dělal blbosti. O několik měsíců později jsem měl lepší mobil, co to dokázal rozjet i na 640 p, a dokonce jsem se pokusil videa začít stříhat.

Moc dobře si pamatuju své prvnístříhané video. Byla to jednoduchá prezentace fotek jedné holky, co se mi líbila. A ano, ty fotky jsem jí tajně ukradl z jejího profilu a nejsem na to hrdý. U Nejfejka víc než kdy jindy platilo, že „za vším hledej ženu“, protože jak moje změna, tak i natáčení a stříhání videí bylo kvůli nějaké holce. Moje záliba z dětství ve psaní se přetvořila na scénáře k různým videím, které jsem nikdy nenatočil, protože jsem na to neměl prostředky a ani lidi. Až na jaře v roce 2008 jsem si s rodiči napůl koupil svoji úplně první videokameru a mohu říci, že od toho dne miluju natáčení! Jak jsem tak sledoval své vzory na Stream.cz, začal jsem mít chuť si tam taky založit profil a začít natáčet.

Kameru už jsem měl, ale pořád jsem bojoval s tím, že jsem se styděl mluvit před cizími lidmi. Jenže náhoda je náhoda a zrovna v té nejpotřebnější chvíli se na Stream.cz objevil uživatel jménem NewPlayer, který vystupoval pod maskou a dával indicie k tomu, aby diváci zjistili, kdo to je. Tento nápad mě přímo fascinoval a vnuknul mi první myšlenku na postavu Nejfejka. Ovšem ještě předtím jsem vydal své úplně první video, kde jsem ani nevystupoval sám za sebe. Jednalo se jen o text s dramatickou hudbou, kde jsem vyzýval lidi, aby natočili video, kde budou mystifikovat diváky tím, že to bude fake. Podle toho tedy jméno Nej-fake. V podstatě dnešní formát pranků, který se snaží tvářit jako skutečná nachytávka, ale asi tušíte, jak jsou tato videa reálná, že?

Tahle postava ale byla dost jiná než Zlatan, protože o něm vědělo jen pár lidí, tuším že přesně 2 lidé. Jenže díky internetu počet lidí, kteří znali Nejfejka každý den rostl a rostl. Začal jsem pravidelně točit videa a lidem se to líbilo čím dál víc. Věřím, že v době internetu by uspěl i Zlatan, protože i on je zajímavá postava. Jenže jak to tak bývá, přišla krize a mě to tak nějak přestalo bavit. Jednou se ale stalo něco, co mě vrátilo zpátky do hry. Moje video okomentoval sám Honza Mikulka, což byl hlavní člen České Bomby – jeden z mých vzorů na internetu. Dostal jsem zase chuť tvořit, a to mě neopustilo až do dnešních dnů. Často se mě lidé ptají, zda mě to vůbec ještě po těch 10 letech baví, a upřímně odpovídám: Ano, baví! Pořád je to místo pro fantazii, kde vám pod rukama vzniká nějaké video, které tady může být i za dalších 10 let pro úplně novou generaci diváků...

I. Vybarvěte tyto symboly takovou barvou, jak se Vám bude líbit
a považujte to za správné:

